

توزيع حدی زمان انتظار در صف دوم صفهای سری

محمدحسین علامتساز^۱

چکیده

گوسل^۱ (۱۹۶۲) و (۱۹۷۰) یک سیستم صف‌بندی سری دومرحله‌ای با سرویس‌دهنده‌ای برای هرکدام را در نظر می‌گیرد که در آن فاصله زمانی بین ورودیها دارای توزیع نمایی و توزیعهای طول زمانهای سرویس در صف اول گاما و در صف دوم نمایی است و توزیعهای حدی طول زمان انتظار را در هر دو صفت محاسبه می‌کند. هدف اصلی این مقاله اثبات نادرستی نتیجه گوسل در مورد صف دوم است. همچنین ثابت می‌کنیم که برخلاف صف اول، در صف دوم لازم نیست این توزیع بینهایت تقسیم‌پذیر باشد. بعلاوه، نشان می‌دهیم که نتیجه مکینو^۲ (۱۹۷۷) در مورد یک سیستم صف زیان معین نیز نادرست است.

۱ مقدمه

همه ما تا اندازه‌ای با نظامهای صف و صف‌بندی و کاربرد آنها در امور روزمره آشنایی داریم. یک صف وقتی تشکیل می‌شود که مشتریها برای دریافت نوعی سرویس به باجه خدماتی مراجعه می‌کنند و در صورتی که سرویس‌دهنده، مشغول باشد برای دریافت سرویس، یک صف را در مقابل آن باجه تشکیل می‌دهند. معمولاً مشتریها به طور تصادفی، به صورتی که فواصل زمانی بین مراجعات متواالی، متغیرهای تصادفی مستقل و همتوزیع، با توزیع مشترک مثل^۳ $F/H_1/S_1/N$ ، است. چنین سیستمی را با نماد استاندارد $F/H_1/S_1/N$ نشان می‌دهیم. در حالت خاصی که گنجایش صف محدودیتی نداشته باشد، یعنی $\infty = N$ ، سیستم را به اختصار با $F/H_1/S_1$ نشان می‌دهیم.

همه ما تا اندازه‌ای با نظامهای صف و صف‌بندی و کاربرد آنها در امور روزمره آشنایی داریم. یک صف وقتی تشکیل می‌شود که مشتریها برای دریافت نوعی سرویس به باجه خدماتی مراجعه می‌کنند و در صورتی که سرویس‌دهنده، مشغول باشد برای دریافت سرویس، یک صف را در مقابل آن باجه تشکیل می‌دهند. معمولاً مشتریها به طور تصادفی، به صورتی که فواصل زمانی بین مراجعات متواالی، متغیرهای تصادفی مستقل و همتوزیع، با توزیع مشترک مثل^۳ F ، هستند مراجعه می‌کنند و در صورتی که گنجایش صف، مثل^۳ N ، کامل

^۱ محمدحسین علامتساز، گروه آمار دانشگاه اصفهان
^۲ Ghosal^۳
^۳ Makino^۴

درازمدت عبارت است از

$$\phi(t) = \frac{\lambda_2 - \mu}{\lambda_2(\mu + it)} \left\{ \frac{1 - \psi(t)}{it} \right\}^{-1}, \quad t \in \mathbb{R} \quad (1)$$

که در آن

$$\begin{aligned} \psi(t) = & \frac{\mu\lambda_1\lambda_2(\lambda_1 - 2\mu)}{(\lambda_1 - \mu)^2(\lambda_2 + \mu)(\mu + it)} \\ & + \frac{\mu\lambda_1\lambda_2}{(\lambda_1 + \lambda_2)(\lambda_1 - \mu)(\lambda_1 + it)} \\ & \times \left[\frac{\lambda_1\mu + 2\mu\lambda_2 - \lambda_1\lambda_2}{(\lambda_1 + \lambda_2)(\lambda_1 - \mu)} + \frac{\lambda_1}{\lambda_1 + it} \right] \\ & + \frac{\mu\lambda_1\lambda_2(\lambda_1 + 2\lambda_2)}{(\lambda_1 - \lambda_2)^2(\lambda_2 + \mu)(\lambda_2 - it)}, \quad t \in \mathbb{R} \end{aligned} \quad (2)$$

سپس در سال ۱۹۶۵، لوینز^۳ نتیجه‌ای در این زمینه در ارتباط با توابع مشخصه برخمریخت^۵ به دست آورد که با نتیجه (۱) گویا سازگاری نداشت. لیکن، شاید به دلیل پیچیدگی کار لوینز، گویا متقاعد نشد که نتیجه او اشتباه است و آن را مجدداً و به همین صورت در کتاب ۱۹۷۰ خود ارایه داد. به هر حال، در این قسمت با اثباتی روشن، نشان می‌دهیم تابع مشخصه (۱) گویا واقعاً نادرست است.

فرض کنید $\phi(t)$ در (۱) تابع مشخصه طول زمان انتظار حدی در صفت دوم، فرضانه X ، در سیستم مورد نظر باشد. ابتدا عبارت (۲) را به صورت زیر خلاصه می‌کنیم.

$$\psi(t) = \frac{a_0 + a_1(it) + a_2(it)^2}{(\mu + it)(\lambda_1 + it)^2(\lambda_2 - it)}, \quad t \in \mathbb{R} \quad (3)$$

که با جایگذاری در (۱) خواهیم داشت

$$\phi(t) = (1 - \frac{\mu}{\lambda_2})[1 + \frac{b_0 + b_1(it) + b_2(it)^2}{c_0 + c_1(it) + c_2(it)^2 + c_3(it)^3}] \quad (4)$$

و یا به عبارتی دقیقتر، با استفاده از (۲)

$$\phi(t) = (1 - \frac{\mu}{\lambda_2}) \frac{(\lambda_1 + it)^2(\lambda_2 - it)}{c_0 + c_1(it) + c_2(it)^2 - (it)^3} \quad (5)$$

که در آن a_i ها، b_i ها و c_i ها توابعی معین از پارامترهای μ ، λ_1 و λ_2 هستند و $c_0 > 0$. بدیهی است از (۵) می‌توان نتیجه گرفت که تابع لاپلاس-استیلتیس زمان انتظار حدی در صفت دوم باید به صورت زیر باشد.

$$L(t) = (1 - \frac{\mu}{\lambda_2}) \frac{(\lambda_1 - t)^2(\lambda_2 + t)}{c_0 - c_1t + c_2t^2 + t^3}, \quad t \geq 0. \quad (6)$$

بعض اخروجی‌های یک سیستم صفت‌بندی خود ورودی‌های صفت دیگری هستند. یعنی پس از اتمام سرویس در صفت اول به یک صفت دوم وارد می‌شوند. در این صورت دو صفت به صورت سری داریم. اگر تعداد سرویس‌دهندگان در صفت دوم S_2 و توزیع زمان سرویس مشتریها H_2 باشد، این سیستم سری صفت دو مرحله‌ای را با نماد $F/H_1/S_1 \rightarrow H_2/S_2$ نشان می‌دهیم. در نظریه صفت مرسوم است که توزیع نمایی را با M توزیع تباہیده یا قطعی را با D ، توزیع گاما (با ارلانگ) با پارامتر r را با E_r و هر توزیع دلخواه کلی را با G نشان می‌دهند. لذا، برای مثال، سیستم $M/E_2/1$ نمایشگر صفتی است با یک سرویس‌دهنده که در آن فاصله زمانی بین ورودی‌های متوالی، از توزیع نمایی و طول زمان سرویس، از توزیع ارلانگ با پارامتر r پیروی می‌کنند. اگر مشتریان این سیستم پس از اتمام سرویس به صفت دیگری بپیوندند که آن نیز دارای یک سرویس‌دهنده با توزیع طول زمان سرویس نمایی باشد آنگاه دارای سیستم سری صفت دو مرحله‌ای $M/E_2/1 \rightarrow M/1/1$ هستیم. عموماً رفتار حدی، در درازمدت، در سیستم‌های صفت کاربرد بیشتری داشته و مورد توجه هستند. در این حالت فرض می‌شود که رفتار صفت با انتقال زمان تغییر نمی‌کند و اینگونه صفها را «مانا» می‌گویند. برای جزئیات بیشتر و فرمول‌بندی توزیعهای مختلف سیستم‌های صفت، خوانندگان گرامی می‌توانند به کتابهای متعدد مرجع یا درسی در این زمینه، مثلًا گراس و هاریس (۱۹۸۴)، مراجعه کنند.

۲ توزیع حدی زمان انتظار صفت دوم در

سیستم $M/E_2/1 \rightarrow M/1/1$

صفهای سری S_2 سیستم $M/E_2/1 \rightarrow M/1/1$ را در نظر بگیرید و فرض کنید که μ ، λ_1 و $(\mu > \lambda_2)$ به ترتیب پارامترهای مربوط به توزیعهای فاصله زمانی بین مراجعات و زمان سرویس در صفت اول و دوم باشند. گویا (۱۹۶۱) ثابت می‌کند که تابع مشخصه زمان انتظار تا دریافت سرویس در صفت دوم در

³ Loynes
⁵ meromorphic

چون $(t)\psi$ وجود داشته باشد به طوری که

$$\phi(t) = [\psi(t)]^n, \quad t \in \mathbb{R}$$

توزیعهای معروف نرمال، پوآسون، گاما و کشی بینهایت بار تقسیم‌پذیرند. اما هیچ توزیع دوجمله‌ای دارای این خاصیت نیست. در واقع، هیچ توزیع ناتباهیده که دارای تکیه‌گاه کراندار باشد بینهایت بار تقسیم‌پذیر نیست. با استفاده از نتیجه‌ای قدیمی از اسپیتزر^۷ (کینگمن^۸، صفحه ۲۹۶، را ملاحظه کنید) ثابت می‌شود که توزیع حدی زمان انتظار در هر سیستم صفت با توزیعهای دلخواه برای زمان بین ورودیها و طول زمان سرویس، بینهایت بار تقسیم‌پذیر است. در مثال نقض زیر نشان می‌دهیم که این موضوع برای صفت دوم در صفحه‌ای کلی صحت ندارد. به عبارت دیگر، صفحه‌ای سری $GI/G/1 \rightarrow G/1$ وجود دارند که در آنها توزیع حدی زمان انتظار در صفت دوم بینهایت بار تقسیم‌پذیر نیست.

مثال ۱ – یک سری صفت دوم رحله‌ای را در نظر بگیرید که در آن توزیعهای زمان بین ورودیها، زمان سرویس در صفت اول و زمان سرویس در صفت دوم به ترتیب به صورتهای زیر باشند

$$A(t) = \begin{cases} 0, & t < c \\ 1, & t \geq c \end{cases}$$

$$B_1(t) = \begin{cases} F_1(t), & t \in [0, \frac{c}{2}] \\ 1, & t \geq \frac{c}{2} \end{cases}$$

$$B_2(t) = \begin{cases} F_2(t), & t \in [0, c] \\ 1, & t \geq c \end{cases}$$

که در آنها $c > 0$ عددی حقیقی است و F_1 و F_2 توابع توزیع به ترتیب با تکیه‌گاههای $[0, \frac{c}{2}]$ و $[0, c]$ هستند. واضح است که در صفت دوم این سیستم، زمان انتظار در دراز مدت یک متغیر تصادفی غیر تباهیده کراندار است. در واقع، این متغیر، با احتمال ۱، دارای کران $\frac{c}{2}$ است. بنابراین توزیع مانای زمان انتظار در صفت دوم نمی‌تواند بینهایت بار تقسیم‌پذیر باشد.

چون برای هر $t \geq 0$ داریم $L(t) \neq 0$ و صورت عبارت (۶) دارای ریشه مضاعف $\lambda_1 = t$ است، لزوماً مخرج نیز باید دارای همین ریشه مضاعف باشد. به علاوه داریم

$$\lim_{t \rightarrow \infty} L(t) = (1 - \frac{\mu}{\lambda_2})$$

بنابراین، (۶) الزاماً به صورت زیر ساده می‌شود

$$L(t) = (1 - \frac{\mu}{\lambda_2}) \left[\frac{\lambda_2 + t}{(1 - \frac{\mu}{\lambda_2})\lambda_2 + t} \right] = (1 - \frac{\mu}{\lambda_2}) + (\frac{\mu}{\lambda_2}) \frac{(\lambda_2 - \mu)}{(\lambda_2 - \mu) + t}, \quad t \geq 0 \quad (7)$$

واضح است که (۷) تابع لاپلاس آمیزه‌ای از یک توزیع تباهیده در ۰ و یک توزیع نمایی با پارامتر $(\mu - \lambda_2)$ است. به عبارت دیگر، توزیع زمان انتظار X عبارت است از

$$F_X(x) = (1 - \frac{\mu}{\lambda_2}) + (\frac{\mu}{\lambda_2}) [1 - e^{-(\lambda_2 - \mu)x}] = 1 - \frac{\mu}{\lambda_2} e^{-(\lambda_2 - \mu)x}, \quad x \geq 0 \quad (8)$$

اما توزیع حاصل، مستقل از مقدار پارامتر λ_1 است و این با خصوصیات این سیستم متناقض است. در واقع گویا (۱۹۶۲) خود در مثال (ii) وابستگی این توزیع به λ_1 را تأیید می‌کند. بنابراین $\phi(t)$ نمی‌تواند درست باشد. توزیع (۸) در واقع منطبق بر توزیع حدی زمان انتظار در صفت دوم در سیستم $M/M/1 \rightarrow M/1$ است (مثال، پرابو^۶، صفحه ۱۸ ملاحظه شود) که به پارامتر توزیع سرویس در صفت اول وابسته نیست. در بخش بعد می‌بینیم که این توزیع، در واقع، الزاماً بینهایت بار تقسیم‌پذیر نیست.

۳ بینهایت بار تقسیم‌نای‌پذیری توزیع حدی زمان انتظار در صفت دوم

متغیر تصادفی X با تابع مشخصه $\phi(t)$ را بینهایت با تقسیم‌پذیر گوییم هرگاه برای هر عدد صحیح و مثبت n تابع مشخصه‌ای

Prabhu^۶
Spitzer^۷
Kingman^۸

سیستم به هم وابسته‌اند. با مثال زیر این موضوع را روشن می‌کنیم.

مثال ۲ - سیستم $GI/M/1/0$ را که در حالت خاصی از سیستم $GI/M/1/0$ است در نظر بگیرید. در چنین سیستمی امکان دارد لحظه‌ای کوتاه پس از خروج مشتری $(1-n)$ ام و آزاد شدن سرویس دهنده، مشتری n ام از راه برسد. به دلیل خصوصیت توزیع نمایی، طول زمان سرویس مشتری n ام می‌تواند بسیار کم و در نتیجه مقدار D_n کوچک باشد. لذا با توجه به ثابت بودن فاصله بین ورودیها، در این صورت مدت زمان نسبتاً زیادی طول خواهد کشید تا مشتری $(1+n)$ ام وارد سیستم شده، سرویس بگیرد و خارج شود. به عبارت دیگر، در این حالت D_{n+1} الزاماً بزرگ خواهد بود. بنابراین کوچکی D_{n+1} ، بزرگی D_n را سبب خواهد داشت. پس D_n و D_{n+1} متغیرهای مستقل نیستند.

۴ عدم استقلال فاصله بین زمانهای خروج در سیستم $GI/M/1/0$

فرض کنید $D_n = 1, 2, 3, \dots$ ، فاصله زمانی بین عزیمت مشتریهای $(1-n)$ ام و n ام باشد. بررسی دنباله متغیرهای تصادفی $\{D_n\}$ به ویژه از این جهت مهم است که خروجی یک صف ممکن است ورودی صف بعدی در یک سیستم صف‌بندی سری باشد. برای جزئیات بیشتر مثلاً گلین و وارد^۹ (۱۹۹۱) را ملاحظه کنید. به همین جهت مکینو (۱۹۷۷) استقلال و وابستگی D_n ها را در چند سیستم صف‌بندی مورد بررسی قرار می‌دهد. در این بخش می‌خواهیم نشان دهیم نتیجه وی در مورد استقلال D_n ها در صف (زیان) $GI/M/1/0$ نادرست بوده، در واقع زمانهای بین خروجها متوالی در این

مراجع

- [1] Ghosal A. (1962), *Queues in series*, J. Roy. Statist. Soc. 8, 24, 359–363.
- [2] Ghosal A. (1970), *Some aspects of queuing and storage systems*, Springer-Verlag, Berlin.
- [3] Glynn D. and W. Ward (1979), *Departures from many queues in series*, Ann. Appl. Prob. 1, No. 4, pp. 546–577.
- [4] Gross D. and C. M. Harris (1984), *Fundamentals of Queuing Theory*, North-Holland, New York.
(ترجمه: غلامحسین شاهکار (۱۳۷۲)، مبانی نظریه صف، مرکز نشر دانشگاهی، تهران).
- [5] Kingmann J. F. C. (1966), *On the algebra of queues*, J. Appl. Prob. 3, pp. 285–326.
- [6] Loynes R. M. (1965), *On the waiting time distribution for queues in series*, J. Roy. Statist. Soc. 27, No. 3, pp. 491–496.
- [7] Makino T. (1977), *On the independence of interdeparture intervals from single server queuing systems*, Ann. Inst. Statist. Math. 29A, pp. 307–315.
- [8] Prabhu N. V. (1965), *queues and inventories*, Wiley, New York.

Glynn and Ward^۱